ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1952

Vyhlásené: 18.11.1952 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

67.

Z á k o n

zo dňa 30. októbra 1952,

ktorým sa mení a doplňuje trestný poriadok.

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

Čl.I.

Zákon č. 87/1950 Sb., o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok), sa mení a doplňuje takto:

1. K § 3 sa pripojuje odsek 2, ktorý znie:

   „(2) Generálny prokurátor môže po dohode s kompetentnými ministrami sveriť vykonávanie jednotlivých úkonov v konaní pred ľudovými súdmi v prípadoch menej závažných orgánom povolaným na vyhľadávanie (§ 76)“.

2. V § 7 ods. 2 veta druhá sa slová „okresnému prokurátorovi“ nahradzujú slovami „okresnému alebo krajskému prokurátorovi“.

3. § 7 ods. 1 písm. h) sa prečiarkuje; doterajšie označenie písm. ch) sa mení na písm. h).

4. § 9 sa prečiarkuje.

5. § 10 znie:

   „(1) Vojenskej súdnej právomoci podliehajú ďalej civilné osoby pre trestné činy proti obrane vlasti podľa prvej hlavy diel tretí osobitnej časti trestného zákona.

   (2) Pre iné trestné činy, ktoré ohrožujú dôležité záujmy obrany vlasti, podliehajú civilné osoby vojenskej súdnej právomoci len na základe opatrenia generálneho prokurátora.

   (3) Pre ktoré trestné činy spáchané za zvýšeného ohrozenia vlasti a ktoré skupiny civilného obyvateľstva podliehajú vojenskej súdnej právomoci, určí vláda nariadením.“

6. § 11 znie:

   „(1) Kde tento zákon hovorí o okresnom a krajskom prokurátorovi, rozumie sa tým v odbore vojenského súdnictva, pokiaľ z jednotlivého ustanovenia nevyplýva inak, nižší a vyšší vojenský prokurátor.

   (2) Kde tento zákon hovorí o ľudovom a krajskom súde a o predsedovi súdu, rozumie sa tým v odbore vojenského súdnictva, pokiaľ z jednotlivého ustanovenia nevyplýva inak, nižší a vyšší vojenský súd a náčelník vojenského súdu.“

7. § 12 sa prečiarkuje.

8. § 13 včítane nadpisu znie:

   „Pôsobnosť prokurátora.

(1) Prípravné konanie o činoch trestných podľa prvej hlavy osobitnej časti trestného zákona alebo zákona na ochranu mieru č. 165/1950 Sb., na ktoré zákon ustanovuje trest smrti, trest doživotného odňatia slobody alebo trest dočasného odňatia slobody, ktorého dolná hranica je najmenej desať rokov, vykonáva krajský prokurátor; prípravné konanie o iných trestných činoch vykonáva okresný prokurátor.

(2) Prípravné konanie o trestných činoch funkcionárov ozbrojených sborov vykonáva vyšší vojenský prokurátor, ak má o trestných činoch týchto funkcionárov konať v prvej stolici vyšší vojenský súd.“

9. § 14 sa prečiarkuje.

10. Pred § 15 sa vkladá nadpis tohto znenia:

„Príslušnosť prokurátora.“

11. § 15 znie:

„(1) Prípravné konanie vykonáva ten prokurátor, v obvode ktorého bol trestný čin spáchaný. Ak bol trestný čin spáchaný v niekoľkých obvodoch, vykonáva prípravné konanie prokurátor, ktorý prvý urobil opatrenie smerujúce na stíhanie obvineného.

(2) Ak bol trestný čin spáchaný v cudzine alebo ak nemožno miesto činu zistiť, vykonáva prípravné konanie prokurátor, v obvode ktorého má obvinený bydlisko, pracovisko alebo pobyt, a ak nie sú v Československej republike alebo sa nedajú zistiť, prokurátor, v obvode ktorého trestný čin vyšiel najavo. Ak je takto príslušných prokurátorov niekoľko, vykonáva prípravné konanie ten, ktorý prvý urobil opatrenie smerujúce na stíhanie obvineného.

(3) Ak sa zistí v prípade uvedenom v odseku 2 dodatočne miesto činu v Československej republike, môže sa vec postúpiť prokurátorovi príslušnému podľa miesta činu.“

12. § 16 znie:

(1) Ak bol trestný čin spáchaný príslušníkom ozbrojeného sboru, ktorý koná službu v časti tohto sboru, pre ktorú bol zriadený vojenský súd, vykonáva prípravné konanie vojenský prokurátor činný pri tomto súde.

(2) Ak bol trestný čin spáchaný funkcionárom ozbrojeného sboru, vykonáva prípravné konanie vojenský prokurátor činný pri súde, ktorý je ustanovený prezidentom republiky na prejednávanie trestných činov týchto funkcionárov."

13. § 17 ods. 1 veta druhá znie: „Spoločné prípravné konanie však nemôže vykonávať okresný alebo krajský prokurátor o trestnom čine osoby podliehajúcej vojenskej súdnej právomoci."

14. § 18 znie: „Spoločné prípravné konanie vykonáva krajský prokurátor, ak je kompetentný konať, aspoň o jednom z trestných činov."

15. Za § 18 sa vkladá § 18a, ktorý znie:

„(1) Spoločné prípravné konanie vykonáva okresný alebo krajský prokurátor, ktorý je kompetentný vykonávať prípravné konanie proti priamemu páchateľovi alebo o najťažšom trestnom čine.

(2) Spoločné prípravné konanie vykonáva vojenský prokurátor, ktorý je kompetentný vykonávať prípravné konanie proti tomu príslušníkovi ozbrojeného sboru, ktorý je funkciou najvyšší, a ak nemožno kompetenciu takto určiť, vojenský prokurátor, ktorý je kompetentný konať proti priamemu páchateľovi alebo o najťažšom trestnom čine.

(3) Ak je podľa odseku 1 alebo 2 príslušných niekoľko prokurátorov, vykonáva prípravné konanie ten, ktorý prvý urobil opatrenie smerujúce na stíhanie obvineného."

16. V § 19 ods. 2 na začiatku sa prečiarkuje slovo „Okresný".

17. Pred § 21 sa vkladá nadpis: „Odňatie a prikázanie veci". Rovnaký nadpis pod § 21 sa prečiarkuje.

18. § 21 znie:

„(1) Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému prokurátorovi odňatá a prikázaná inému kompetentnému prokurátorovi; o odňatí a prikázaní rozhoduje prokurátor, ktorý je obidvom prokurátorom spoločne nadriadený.

(2) Generálny prokurátor môže vec odňať kompetentnému prokurátorovi a sám v nej vykonávať prípravné konanie, ak to považuje so zreteľom na povahu trestného činu alebo na osobu páchateľa za potrebné; toto právo má i krajský prokurátor, pokiaľ ide o veci, o ktorých vykonáva prípravné konanie okresný prokurátor jeho obvodu."

19. Za § 21 sa vkladá § 21a, ktorý znie:

„(1) Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obidvom súdom spoločne nadriadený.

(2) Na návrh generálneho prokurátora alebo predsedu Najvyššieho súdu môže Najvyšší súd, ak to považuje so zreteľom na povahu trestného činu alebo na osobu páchateľa za potrebné, v ktoromkoľvek období konania vec odňať kompetentnému súdu a sám pokračovať v konaní a rozhodnúť alebo vec prikázať na pokračovanie v konaní a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu, tej istej alebo vyššej stolice."

20. § 22 ods. 1 veta druhá znie: „Generálny a krajský prokurátor a Najvyšší a krajský súd môžu ich však vykonať aj dožiadaním okresného prokurátora alebo ľudového súdu, v obvode ktorého má byť úkon vykonaný."

21. V § 27 ods. 1 na konci sa pripojujú slová: „a výrok o povinnosti na náhradu trov trestného konania (§ 72)."

22. V § 27 ods. 2 sa prečiarkujú slová „b) o započítaní väzby a trestu" a doterajšie označenie písm. c) a d) sa mení na označenie písm. b) a c).

23. V § 29 ods. 3 veta prvá sa prečiarkujú slová „ak môže proti rozhodnutiu podať opravný prostriedok alebo viesť podľa neho exekúciu".

24. § 31 ods. 2 znie:

„(2) Sťažnosťou možno odporovať usneseniu prokurátora a súdu, pokiaľ rozhodujú v prvej stolici, a to len pokiaľ to zákon pripúšťa; proti usneseniu generálneho prokurátora alebo Najvyššieho súdu nie je sťažnosť prípustná."

25. § 36 ods. 1 veta prvá znie: „O sťažnosti proti usneseniu krajského prokurátora rozhoduje generálny prokurátor."

26. § 36 ods. 2 veta prvá znie: „O sťažnosti proti usneseniu krajského súdu rozhoduje Najvyšší súd."

27. V § 37 ods. 1 sa ako písm. a) vkladá ustanovenie, ktoré znie: „a) ak nie je prípustná"; doterajšie označenie písm. a) a b) sa mení na písm. b) a c).

28. § 39 ods. 2 znie:

„(2) Z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, ktorý sa zúčastnil na konaní ako prokurátor, alebo u ktorého pre pomer k prejednávanej veci, k prokurátorovi alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom možno pochybovať o jeho nepredpojatosti."

29. V § 40 ods. 3 veta druhá písm. b) sa prečiarkujú slová „štátny alebo".

30. K § 40 sa pripojuje odsek 4, ktorý znie:

„(4) Ak sudca, o vylúčenie ktorého ide, s tým súhlasí, pridelí predseda súdu vec sudcovi inému alebo určí za neho do senátu sudcu iného; ak ide o vylúčenie predsedu súdu, môže tak urobiť predseda nadriadeného súdu."

31. V § 43 sa prečiarkujú odseky 2 a 3 a odsek 1 znie:

„(1) Obhajcom môže byť zpravidla (§ 45a) len advokát a v konaní o činoch náležiacich do pôsobnosti krajského alebo vojenského prokurátora len advokát zapísaný do osobitného soznamu, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti."

Označenie odseku 4 sa mení na odsek 2.

32. V § 45 ods. 1 veta druhá sa za slová ustanoví obvinenému“ vkladajú slová „na jeho trovy“.

33. § 45 ods. 2 znie:

„(2) Obvinenému, ktorý preukáže, že nemá dostatočné prostriedky, aby uhradzoval trovy na obhajcu, ustanoví prokurátor alebo v konaní pred súdom predseda senátu obhajcu, ktorý by ho obhajoval bez nároku na odmenu, ak obvinený obhajcu musí mať; i v prípade, keď obhajoba nie je povinná, ustanoví predseda senátu takému obvinenému obhajcu, ktorý by ho bez nároku na odmenu obhajoval pri hlavnom alebo odvolacom pojednávaní, ak o to obvinený požiada.“

34. Za § 45 sa vkladá § 45a, ktorý znie:

„(1) Ak má prokurátor alebo v konaní pred súdom predseda senátu ustanoviť obvinenému obhajcu, požiada zpravidla advokátsku poradňu, aby mu navrhla, ktorý advokát má byť za obhajcu ustanovený.

(2) Ak ide o naliehavý prípad, môže byť advokát ustanovený za obhajcu i bez návrhu advokátskej poradne; ak nie je v takom prípade advokát ihneď dosiahnuteľný, môže byť za obhajcu ustanovený so súhlasom predsedu súdu aj sudca alebo iný na to spôsobilý zamestnanec, ktorý je na súde činný.

(3) V odbore vojenského súdnictva môže byť so súhlasom predstaveného ustanovený za obhajcu aj dôstojník práv v činnej službe, ak ide o naliehavý prípad a advokát nie je ihneď dosiahnuteľný alebo ak to vyžaduje povaha prejednávanej veci; obhajcom však nemôže byť dôstojník práv činný u vojenského prokurátora.“

35. § 48 ods. 4 znie:

„(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nepoužijú v konaní o trestných činoch náležiacich do pôsobnosti krajského prokurátora a v konaní stannom a konaní poľnom.“

36. § 49 ods. 4 znie:

„(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa nepoužijú v konaní o trestných činoch náležiacich do pôsobnosti krajského prokurátora a v konaní stannom i poľnom.“

37. § 50 ods. 1 písm. c) znie:

„c) ak uplynie jeden mesiac od právoplatnosti rozsudku, ktorým bol obvinený uznaný vinným, alebo od postúpenia veci prokurátorovi alebo súdu, u ktorých poškodený nemôže uplatňovať svoje nároky z trestného činu.“

38. § 53 ods. 3 znie:

„(3) Zmocnencom zúčastnenej osoby v konaní o činoch náležiacich do pôsobnosti krajského alebo vojenského prokurátora a zmocnencom poškodeného v konaní o činoch náležiacich do

pôsobnosti vojenského prokurátora môže byť len advokát, ktorý by vo veci mohol byť obhajcom.“

39. Za § 58 sa vkladá § 58a, ktorý včítane nadpisu znie:

„Tlmočné.

(1) Tlmočník má nárok na náhradu nutných výdavkov a primeranú odmenu (tlmočné).

(2) Výšku tlmočného určí prokurátor a v konaní pred súdom predseda senátu. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“

40. Za § 60 sa vkladá § 60a, ktorý včítane nadpisu znie:

„Oprava zápisnice.

O žiadosti o opravu zápisnice o hlavnom alebo odvolacom pojednávaní rozhoduje súd, o zápisnicu ktorého ide. Proti rozhodnutiu o oprave zápisnice o hlavnom pojednávaní je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.“

41. § 65 znie:

„(1) Do vlastných rúk sa doručujú

a) obvinenému obžaloba a predvolanie,

b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis vyhotovenia tohto rozhodnutia.

(2) I tam, kde sa doručuje do vlastných rúk, je zpravidla prípustné písomnosť uložiť na pošte alebo u iného verejného orgánu, ktorý vykonáva doručenie. Uloženie je však vylúčené, ak sa doručuje obvinenému

a) obžaloba alebo predvolanie na hlavné alebo odvolacie pojednávanie, alebo

b) rovnopis vyhotovenia rozsudku, proti ktorému môže podať odvolanie.“

42. Za § 66 ods. 1 sa pripojuje táto veta:

„Iné osoby tak môžu urobiť, len pokiaľ je to potrebné na uplatnenie práva, ktoré im tento zákon priznáva.“

43. § 67 znie:

„(1) Trovy nutné na vykonanie trestného konania preddavkuje štát; náležia k nim najmä:

a) trovy doručovania (včítane poštovné),

b) trovy predvedenia, dopravy a sprievodu obvineného a iných osôb,

c) cestovné výdavky prokurátorov, sudcov, zapisovateľov a iných pomocných osôb,

d) svedočné, znalečné a tlmočné,

e) nutné výdavky ustanoveného obhajcu,

f) nutné výdavky spojené s uschovaním vecí dôležitých pre trestné konanie,

g) trovy spojené so zabezpečením nárokov poškodeného vzniknutých z trestného činu,

h) trovy zabezpečenia výkonu rozhodnutí, najmä zabezpečenia výkonu trestu prepadnutia majetku,

ch) trovy spojené so zaopatrením obvineného vo väzbe,

i) trovy spojené s výkonom trestu, ochrannej výchovy a ochranného liečenia.

(2) Dennú sadzbu pripadajúcu na trovy spojené so zaopatrením vo väzbe a s výkonom trestu odňatia slobody, s výkonom ochrannej výchovy a ochranného liečenia vyhlási každoročne minister, ktorého orgány ústav spravujú. Trovy na zdravotnú starostlivosť sa účtujú podľa skutočného vydania.

(3) Náklady na liečenie úrazu, ktorý utrpela osoba, na ktorej sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranná výchova alebo ochranné liečenie, pri práci nariadenej ústavom, sa k trovám trestného konania nepočítajú.

(4) Vlastné trovy obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby štát nepreddavkuje.“

44. § 68 ods. 1 znie:

„(1) Ak bol obvinený právoplatne odsúdený, je povinný nahradiť

a) trovy preddavkované štátom,

b) obhajcovi ustanovenému podľa § 45 ods. 1 odmenu a

c) poškodenému na jeho žiadosť jeho nutné výdavky a ušlú odmenu za prácu a výdavky spôsobené pribratím zmocnenca; ak nie je poškodený svojprávny, aj potrebné výdavky a ušlú odmenu za prácu jeho zákonného zástupcu.“

45. V § 70 ods. 1 sa za slová „späť vzatým alebo“ vkladá slovo „celkom“.

46. § 72 znie:

„(1) O povinnosti na náhradu trov, odmien a výdavkov uvedených v §§ 68, 70 a 71 rozhodne súd; jemu náleží rozhodnúť i o výške výdavkov a odmien, ktoré je obvinený povinný nahradiť poškodenému. Inak o výške trov a odmeny rozhodne prokurátor.

(2) Ak sa rozhodnutie podľa odseku 1 nestalo rozsudkom, je proti nemu prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“

47. § 74 sa prečiarkuje.

48. V § 88 ods. 1 za písm. a) sa vkladá ako písm. b) toto ustanovenie:

„b) ak obvineného nemožno pre ťažkú chorobu postaviť pred súd a nemožno konať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti (§ 145 ods. 2);
doterajšie označenie písm. b) a c) sa mení na písm. c) a d).

49. V § 89 ods. 1 sa za písm. f) vkladá ako písm. g) toto ustanovenie:

g) ak skoršie trestné stíhanie obvineného pre ten istý skutok sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo bolo súdom zastavené a nebola povolená obnova, alebo";
doterajšie označenie písm. g) sa mení na písm. h).

50. § 89 ods. 3 sa prečiarkuje; doterajšie označenie odseku 4 sa mení na odsek 3.

51. V § 91 ods. 2 veta druhá sa slová „Ministerstvu spravodlivosti" nahradzujú slovami „generálnej prokuratúre“ a v ods. 3 veta prvá i druhá sa slová „minister spravodlivosti“ nahradzujú slovami „generálny prokurátor“.

52. § 97 ods. 2 veta druhá sa prečiarkuje.

53. § 99 ods. 2 veta druhá znie: „Je však povinný odovzdať ju ihneď najbližšiemu okresnému prokurátorovi alebo orgánu povolanému na vyhľadávanie, a ak to nie je možné, urobiť o tom ihneď oznámenie prokurátorovi alebo orgánu povolanému na vyhľadávanie.“

54. § 100 ods. 2 znie:

(2) Osoba zatknutá podľa § 98 alebo zadržaná (§ 99) musí byť orgánom povolaným na vyhľadávanie ihneď vyslúchnutá a najneskoršie do štyridsaťosem hodín

a) prepustená, alebo

b) ak je tu niektorý z dôvodov väzby, odovzdaná prokurátorovi."

55. V § 101 ods. 1 veta prvá sa za slová „osoby odovzdané" vkladajú slová „podľa § 99 ods. 2 alebo".

56. Za § 113 sa vkladá § 113a, ktorý včítane nadpisu znie:

„Svedočné.

(1) Svedok má nárok na náhradu nutných výdavkov a ušlej odmeny za prácu (svedočné); nárok zaniká, ak ho neuplatní svedok najneskoršie do troch dní po svojom výsluchu, a ak k výsluchu nedôjde, do troch dní po tom, keď mu to bolo oznámené.

(2) Výšku svedočného určí prokurátor alebo predseda senátu, ktorý svedka predvolal."

57. Za § 121 sa vkladá § 121a, ktorý včítane nadpisu znie:

„Znalečné.

(1) Znalec má nárok na náhradu nutných výdavkov a primeranú odmenu (znalečné).

(2) Výšku znalečného určí prokurátor a v konaní pred súdom predseda senátu. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok."

58. § 165 ods. 1 znie:

„(1) Súd preruší trestné stíhanie,

a) ak obvineného nemožno pre neprítomnosť postaviť pred súd a ak sa nekoná proti ušlému,

b) ak obvineného nemožno pre ťažkú chorobu postaviť pred súd a hlavné pojednávanie nemožno konať v jeho neprítomnosti, alebo

c) ak nie je obvinený pre duševnú poruchu, ktorá nastala až po spáchaní trestného činu, schopný chápať smysel trestného konania."

59. V § 166 ods. 1 sa za písm. b) vkladá ustanovenie tohto znenia:

„c) ak skoršie trestné stíhanie obvineného pre ten istý skutok sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo bolo súdom zastavené a nebola povolená obnova, alebo"; doterajšie označenie písm. c) sa mení na písm. d).

60. K § 166 sa pripojuje odsek 3, ktorý znie:

„(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.""

61. § 167 znie:

„(1) Ľudový súd postúpi vec krajskému prokurátorovi, ak vyjde najavo, že ide o trestný čin náležiaci do pôsobnosti krajského prokurátora. Ak prevezme krajský prokurátor stíhanie, vracia sa vec do stavu vyšetrovania.

(2) Ak vráti krajský prokurátor vec postúpenú podľa odseku 1, ľudový súd v konaní pokračuje."

62. § 168 ods. 1 znie:

„(1) Ak po podaní obžaloby pred krajským súdom dôvod spoločného konania zanikne zastavením trestného stíhania alebo vylúčením niektorej veci, môže krajský súd postúpiť zvyšujúcu alebo vylúčenú vec príslušnému okresnému prokurátorovi."

63. § 169 ods. 1 a 2 znie:

„(1) Ak vyjde najavo, že pre trestný čin, pre ktorý bola podaná obžaloba, obvinený podlieha vojenskej súdnej právomoci, ľudový alebo krajský súd postúpi vec kompetentnému vojenskému prokurátorovi.

(2) Ak vyjde najavo, že pre trestný čin, pre ktorý bola podaná obžaloba, obvinený vojenskej súdnej právomoci nepodlieha, vojenský súd postúpi vec príslušnému okresnému alebo krajskému prokurátorovi."

64. § 172 ods. 2 znie:

„(2) Odvolaním možno odporovať rozsudku prvej stolice; proti rozsudku Najvyššieho súdu nie je odvolanie prípustné."

65. V § 173 ods. 1 písm. c) sa za slová „z trestného činu" vkladajú slová „alebo preto, že súd o takom včas uplatnenom nároku nerozhodol".

66. § 178 veta prvá znie: „O odvolaní proti rozsudku krajského súdu rozhoduje Najvyšší súd."

67. § 180 ods. 1 znie:

„(1) Súd preruší trestné stíhanie,

a) ak obvineného nemožno pre neprítomnosť postaviť pred súd a nekoná sa proti ušlému,

b) ak obvineného nemožno pre ťažkú chorobu postaviť pred súd a odvolacie pojednávanie nemožno konať v jeho neprítomnosti, alebo

c) ak nie je obvinený pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní trestného činu, schopný chápať smysel trestného konania."

68. V § 185 ods. 2 citácia „§§ 143 až 148" sa nahradzuje citáciou „§§ 143 až 145 ods. 1 a §§ 146 až 148".

69. § 197 písm. b) znie:

„b) zamietne rozsudkom odvolanie preto, že nie je dôvodné, alebo".

70. V § 197 písm. c) na konci sa pripojuje táto veta: „Ak zruší, hoc i len čiastočne, výrok o vine, zruší celý výrok o treste a vymeria trest znova."

71. V § 204 ods. 1 sa za slová „nebol celkom vykonaný" vkladajú slová „alebo ak bolo po povolení obnovy pre niektorý z takých trestných činov trestné stíhanie zastavené".

72. § 216 znie:

„(1) Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, môžu generálny prokurátor alebo predseda Najvyššieho súdu podať na Najvyššom súde sťažnosť pre porušenie zákona; generálny prokurátor ju môže podať i proti právoplatnému rozhodnutiu prokurátora.

(2) Proti rozhodnutiu o sťažnosti pre porušenie zákona nie je ďalšia sťažnosť prípustná."

73. § 217 veta prvá znie: „O sťažnosti pre porušenie zákona rozhoduje Najvyšší súd vo verejnom zasadaní, pokiaľ o nej nerozhoduje v pléne."

74. § 218 znie:

„(1) Ak je sťažnosť pre porušenie zákona dôvodná, vysloví Najvyšší súd rozsudkom, že bol napadnutým rozhodnutím porušený zákon. Najvyšší súd rozsudkom, že bol napadnutým rozhodnutím porušený zákon.

(2) Ak bol porušený zákon v neprospech obvineného, alebo ak to navrhne generálny prokurátor alebo predseda Najvyššieho súdu do šiestich mesiacov po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, Najvyšší súd zároveň s výrokom uvedeným v odseku 1 zruší napadnuté rozhodnutie a

a) rozhodne sám vo veci, alebo

b) nariadi prokurátorovi alebo súdu, o rozhodnutie ktorého ide, alebo inému prokurátorovi alebo súdu, aby vec znova prejednal a rozhodol; pri novom rozhodovaní je prokurátor alebo súd viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil Najvyšší súd.

(3) Ak je nezákonná len časť napadnutého rozhodnutia a možno ju oddeliť od ostatných, môže Najvyšší súd obmedziť svoje opatrenie podľa odseku 2 len na túto časť."

75. § 219 znie:

„Ak bola podaná sťažnosť pre porušenie zákona proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon v neprospech obvineného, môže generálny prokurátor nariadiť odloženie alebo prerušenie výkonu trestu."

76. K § 221 sa pripojuje odsek 3, ktorý znie:

„(3) Ak sa dozvie súd alebo úrad o okolnosti, ktorá môže odôvodniť návrh na obnovu, oznámi ju prokurátorovi, ktorý je činný pri súde, ktorý konal v prvej stolici. Ak ide o okolnosť, ktorá by mohla odôvodniť návrh na obnovu v prospech odsúdeného, a prokurátor taký návrh nepodá sám, upovedomí o nej odsúdeného, alebo ak to nie je možné, inú osobu oprávnenú na podanie návrhu."

77. § 222 veta druhá znie: „aj keď v prvej stolici rozhodol ľudový súd, rozhoduje o návrhu na obnovu krajský súd, ak to navrhne krajský prokurátor s odôvodnením, že vzhľadom na skutočnosti alebo na dôkazy, ktoré vyšly najavo, ide o trestný čin náležiaci do pôsobnosti krajského prokurátora."

78. Za § 226 sa ako prvý diel vkladá nový diel tohto znenia:

„Prvý diel.
Konanie pred Najvyšším súdom ako súdom prvej stolice.

§ 226a.

Ak podá generálny prokurátor obžalobu na Najvyššom súde alebo ak prejednáva Najvyšší súd vec, ktorá bola podľa § 21a ods. 2 odňatá pred skončením hlavného pojednávania súdu inému, koná Najvyšší súd vo veci podľa ustanovení upravujúcich konanie pred krajským súdom v prvej stolici.

79. Označenie dielu prvého až piateho hlavy siedmej sa mení na diel druhý až šiesty.

80. § 227 ods. 1 znie:

„(1) Ak to vyžaduje prospech mladistvého, postúpi príslušný prokurátor alebo, na jeho návrh, príslušný súd vec tomu prokurátorovi alebo súdu, v obvode ktorého je bydlisko mladistvého alebo na ktorom je z iných dôvodov trestné konanie so zreteľom na záujem mladistvého najúčelnejšie.““

81. K § 227 sa pripojuje odsek 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v odbore vojenského súdnictva.“

82. § 234 ods. 1 sa prečiarkuje.

83. V § 238 na konci sa bodka mení na bodkočiarku a pripojuje sa veta: „návrh možno urobiť zároveň s podaním obžaloby.“

84. V § 240 veta druhá sa slová „v príslušnom úradnom liste“ nahradzujú slovami „vhodným spôsobom“.

85. § 256 sa prečiarkuje.

86. V § 257 ods. 1 sa v slovách „nižší poľný súd“ a v odseku 2 a 3 v slovách „nižší poľný prokurátor“ prečiarkuje slovo „nižší“.

87. § 261 ods. 1 znie:

„(1) Proti rozhodnutiu poľného prokurátora alebo poľného súdu, pokiaľ sú činní v priestore vojnových operácií, nie sú opravné prostriedky prípustné. Na ktorých prokurátorov a súdy sa toto ustanovenie vzťahuje, určí minister národnej obrany.“

88. § 263 ods. 1 znie:

„(1) Právo vyhlásiť a zrušiť stanné právo prislúcha ministrovi národnej obrany; minister národnej obrany môže toto právo preniesť na veliteľa, u ktorého je zriadený vyšší poľný súd.“

89. § 271 znie:

„(1) Ak je odsúdený vo väzbe, nariadi prokurátor, aby bol trest odňatia slobody vykonaný.

(2) Ak odsúdený nie je vo väzbe a niet obavy, že ujde, môže mu prokurátor poskytnúť primeranú lehotu na nastúpenie trestu, aby si mohol predtým obstarať svoje veci. Táto lehota nesmie byť dlhšia než pätnásťdňová.

(3) Ak nenastúpi odsúdený trest v lehote, ktorá mu bola poskytnutá, alebo ak je odôvodnená obava, že ujde, nariadi prokurátor jeho okamžité predvedenie.“

90. Za § 271 sa vkladá § 271a, ktorý včítane nadpisu znie:

„Započítanie väzby a trestu.

(1) O započítaní väzby a trestu rozhodne prokurátor, a to zpravidla zároveň s nariadením výkonu trestu.

(2) Proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.“

91. V § 272 ods. 2 na konci sa pripojuje táto veta: „Ak by výkonom trestu na matke bol ohrozený život alebo zdravie jej novorodeného dieťaťa, možno výkon trestu odložiť až na jeden rok po pôrode.“

92. Pred § 278 sa vkladá nadpis tohto znenia:

„Podmienečné prepustenie a zaradenie odsúdeného do prechodného ústavu.“

Nadpis pod §§ 278 a 279 sa prečiarkuje.

93. § 278 znie:

„(1) Rozhodnutie týkajúce sa podmienečného prepustenia, umiestenia odsúdeného v prechodnom ústave (§ 279) a zaradenia odsúdeného do tohto ústavu po odpykaní trestu (§ 36 tr. zák.) robí komisia pre podmienečné prepustenie, v obvode ktorej na odsúdenom je alebo bol trest odňatia slobody vykonávaný.

(2) Komisia pre podmienečné prepustenie je zriadená pri krajskom súde; skladá sa zo sudcu vymenovaného ministrom spravodlivosti, ktorý predsedá, a z dvoch sudcov z ľudu.“

94. § 279 znie:

„Odsúdený, u ktorého sú inak splnené podmienky pre podmienečné prepustenie, môže byť umiestený na dobu zvyšku trestu v prechodnom ústave, ak by jeho podmienečné prepustenie odporovalo účelu trestu; toto opatrenie sa môže odvolať, ak to odôvodňuje chovanie sa odsúdeného.“

95. Za § 279 sa vkladá § 279a, ktorý znie:

„(1) Komisia pre podmienečné prepustenie rozhoduje na návrh krajského prokurátora, a to väčšinou hlasov.

(2) Ak to navrhne krajský prokurátor, predloží komisia vec na preskúmanie svojho rozhodnutia ministrovi spravodlivosti, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou; v neprospech odsúdeného môže však zmeniť rozhodnutie komisie, len ak urobil krajský prokurátor návrh na predloženie veci ministrovi spravodlivosti do troch dní od upovedomenia o rozhodnutí komisie. preskúmanie svojho rozhodnutia ministrovi spravodlivosti, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou; v neprospech odsúdeného môže však zmeniť rozhodnutie komisie, len ak urobil krajský prokurátor návrh na predloženie veci ministrovi spravodlivosti do troch dní od upovedomenia o rozhodnutí komisie.

(3) Rozhodnutie o tom, či sa má odsúdený po odpykaní trestu zaradiť do prechodného ústavu, musí sa urobiť pred skončením výkonu trestu odňatia slobody.“

96. § 280 ods. 2 znie:

„(2) Ak nariadi súd zmenu doterajšieho zamestnania odsúdeného, určí nové zamestnanie prokurátor po dohode s okresným národným výborom podľa zásad ustanovených súdom. Prokurátor oznámi zamestnávateľovi skutočnosti potrebné pre výkon nápravného opatrenia.“

97. § 281 znie:

„(1) Ak je odsúdený postihnutý chorobou, ktorá mu znemožňuje výkon určeného zamestnania, môže prokurátor na potrebný čas odložiť alebo prerušiť výkon nápravného opatrenia alebo určiť odsúdenému po dohode s okresným národným výborom zamestnanie iné; to môže urobiť prokurátor aj v tom prípade, ak ide o tehotnú ženu, ktorej zdravie by výkonom trestu bolo ohrozené.

(2) O odklade a prerušení výkonu trestu nápravného opatrenia a o upustení od jeho výkonu v prípade, že bol odsúdený za zvýšeného ohrozenia vlasti povolaný na nastúpenie mimoriadnej vojenskej služby alebo že bol povolaný na výkon základnej vojenskej služby, použije sa obdobne ustanovenie § 277.“

98. V § 283 ods. 1 sa prečiarkuje druhá veta.

99. § 283 ods. 2 znie:

„(2) Súd zaistí majetok obvineného, ak bolo vyslovené prepadnutie majetku rozsudkom, ktorý dosiaľ nenadobudol právoplatnosť.“

100. K § 283 sa pripojuje odsek 3, ktorý znie:

„(3) Proti rozhodnutiu o zaistení je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.“

101. § 285 sa prečiarkuje.

102. Za § 287 sa vkladá § 287a, ktorý znie:

„Ak obvinený ušiel do cudziny alebo neposlúchol úradnú výzvu, aby sa v určenej lehote na územie Československej republiky vrátil, rozhodne súd na návrh prokurátora, že zaistený majetok pripadá štátu.“

103. V § 294 sa pripojuje ako odsek 1 ustanovenie, ktoré znie:

„(1) Ak bol uložený trest uverejnenia rozsudku, určí prokurátor, či bude rozsudok uverejnený bez odôvodnenia, alebo či a v akom rozsahu bude uverejnené aj odôvodnenie rozsudku.“ Doterajšie ustanovenie § 294 sa označí ako odsek 2.

104. Za § 295 sa vkladá § 295a, ktorý znie:

(1) Ak je mladistvý, u ktorého bola nariadená ochranná výchova, vo väzbe, nariadi prokurátor, aby ochranná výchova bola vykonaná.

(2) Ak mladistvý nie je vo väzbe a niet obavy, že ujde, môže mu prokurátor poskytnúť primeranú lehotu, aby si mohol predtým obstarať svoje veci. Táto lehota nesmie byť dlhšia než pätnásťdňová.

(3) Ak sa neprihlási mladistvý k výkonu ochrannej výchovy v lehote, ktorá mu bola poskytnutá, alebo ak je odôvodnená obava, že ujde, nariadi prokurátor jeho okamžité predvedenie.“

105. §§ 302 až 306 ods. 1 a 2, §§ 307, 310 až 313, § 314 ods. 4, §§ 315 až 317 a §§ 322 a 323 sa prečiarkujú.

Čl. II.

(1) V konaní o trestných činoch, o ktorých v čase nadobudnutia účinnosti tohto zákona konal Štátny súd, pokračuje na podklade pôvodnej obžaloby ten krajský súd alebo vyšší vojenský súd, pri ktorom je činný prokurátor, ktorý by bol kompetentný konať vo veci prípravné konanie; tomuto súdu náleží rozhodnúť aj o návrhu na obnovu, ak rozhodol vo veci Štátny súd.

(2) Iné rozhodnutia a opatrenia vo veciach právoplatne skončených, v ktorých konal Štátny súd, robí ten krajský súd (krajský prokurátor), v sídle ktorého bol činný Štátny súd (oddelenie Štátneho súdu).

Čl. III.

(1) Trest odňatia slobody a väzba sa vykonávajú v ústavoch Ministerstva národnej bezpečnosti; ak ide o vojaka v činnej službe, môže sa trest odňatia slobody vykonať aj vo vojenskom kárnom útvare.

(2) Predpisy o tom, ako sa vykonáva trest v ústavoch Ministerstva národnej bezpečnosti, vydá minister národnej bezpečnosti po dohode s generálnym prokurátorom; tieto predpisy o výkone trestu vo vojenských kárnych útvaroch vydá minister národnej obrany po dohode s generálnym prokurátorom.

(3) Kde sa v trestnom poriadku alebo v trestnom zákone hovorí o táboroch nútenej práce, rozumejú sa tým prechodné ústavy Ministerstva národnej bezpečnosti.

Čl. IV.

Minister spravodlivosti sa splnomocňuje, aby v Sbierke zákonov vyhlásil úplné znenie trestného poriadku, ako vyplýva z neskorších predpisov.

Čl. V.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1953; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Gottwald v.r.

Dr. John v.r.

Zápotocký v.r.

Široký v.r.

Dr. Dolanský v.r.

Fierlinger v.r.

Dr. Kyselý v.r.

arm. gen. Bacílek v.r.

Bílek v.r.

arm. gen. Dr. Čepička v.r.

Dr. Gregor v.r.

Harus v.r.

Dr. Havelka v.r.

Ing. Jankovcová v.r.

Jonáš v.r.

Kabeš v.r.

Kopecký v.r.

Krajčír v.r.

Krosnář v.r.

Málek v.r.

Maurer v.r.

Dr. Nejedlý v.r.

Nepomucký v.r.

Dr. Neuman v.r.

Nosek v.r.

Plojhar v.r.

Pokorný v.r.

Pospíšil A. v.r.

Pospíšil J. v.r.

Ing. Púčik v.r.

Dr. Rais v.r.

Smida v.r.

Ing. Šimůnek v.r.

Dr. Šlechta v.r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.